

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษา
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*

THE CREATIVE LEADERSHIP OF FACULTY MEMBERS AFFECTING ACADEMIC
EFFECTIVENESS OF STUDENTS IN THE FIELD OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION
BANGKOK THONBURI UNIVERSITY

ประพจน์ แยมติม*, สมหญิง จันทรุไทย, ยุภาวรัตน์ ขันติกรม, ฐิตาภา เบ็ญจาทิกุล, รัชชัยย์ ศรีสุวรรณ

Prapot Yamtim*, Somying Chantaruthai, Yupawarut Kunteekrom, Thitapar Benjatikul, Ratchai Sornsuwan

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Bangkok Thonburi University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: prapot.yam@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 2) ประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี และ 3) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา จำนวน 169 คน กำหนดขนาดตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามสถิติวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = .47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ การมีความยืดหยุ่นและปรับตัว รองลงมาได้แก่ การทำงานเป็นทีม การมีความคิดสร้างสรรค์ การมีวิสัยทัศน์ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล 2) ประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = .44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติทางบวกความสามารถในการผลิตผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา และ 3) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ด้านการมีวิสัยทัศน์ การทำงานเป็นทีม และการมีความคิดสร้างสรรค์

มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผู้นำ, ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์, ประสิทธิภาพการศึกษา

Abstract

This research aims to study 1) The creative leadership of lecturers in Educational Administration Program, Bangkokthonburi University, 2) The educational effectiveness of students in Educational Administration Program, Bangkokthonburi University, and 3) The creative leadership of lecturers that affect the educational effectiveness of students in Educational Administration Program, Bangkokthonburi University. This research methodology was a survey research. The sample consisted of 169 master's degree students in Educational Administration Program. The sample size was determined using the ready - made table of Krejci and Morgan. The research instrument was an opinion questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis. The results of the research found that 1) Creative leadership of the faculty members of the Educational Administration Program, Bangkokthonburi University, overall was at a high level with an average value ($\bar{X} = 4.24$, SD = .47). When considering each aspect, all aspects were at a high level, ranked from highest to lowest as follows: flexibility and adaptation, followed by teamwork, creativity, vision, and consideration of individuality. 2) Educational effectiveness of students of the Educational Administration Program, Bangkokthonburi University The overall picture was at a high level with an average value ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = .44). When considering each aspect, it was at a high level in every aspect, ranked from highest to lowest average value as follows: ability to change and develop the educational institution, followed by ability to develop learners to have positive attitudes, ability to produce learners with high academic achievement, ability to solve problems within the educational institution, and 3) Creative leadership of the faculty members of the Educational Administration Program, Bangkokthonburi University, in terms of having vision, working as a team, and being creative, had a significant influence on the educational effectiveness of students of the Educational Administration Program, Bangkokthonburi University at a statistical level of .01.

Keywords: Leader, Creative Leadership, Educational Effectiveness

บทนำ

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร คมนาคม การรับส่งข้อมูลและวิทยาการด้านต่าง ๆ รวมถึงการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการค้า เพราะฉะนั้นแต่ละประเทศจึงต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการพัฒนาและเตรียมคน เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากคนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า ในการพัฒนาคนสามารถทำได้หลาย ๆ รูปแบบ สิ่งที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาคนก็คือการให้การศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีคุณภาพ เป็นผู้มีความรู้ ความคิด และความประพฤติที่ดี โดยการจัดการศึกษานั้นจะต้องส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เจริญ งอกงาม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ประเทศใดมีประชาชน ที่มีการศึกษาสูงย่อมมีความหวังในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าสามารถแข่งขันกับนานาประเทศและเข้าสู่ความเป็นประเทศแห่งสากลได้ (วิทยากร เชียงกูล, 2564)

ดังนั้น การที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพนั้น ควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถ ความต้องการของมนุษย์ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งถือได้ว่าเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาของประเทศที่มุ่งเน้นให้มีการปฏิรูปการจัดการศึกษานั้น ในส่วนของหมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษาในมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ผู้สอนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานร่วมมือทุก ๆ ฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546)

เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีของมหาวิทยาลัยซึ่งมีบทบาทภารกิจหลักที่ถือเป็น หน้าที่หลัก (Core Functions) ในการผลิตและพัฒนาคนออกสู่สังคมกล่าวคือ สร้างคนให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยมีคุณภาพและตรงกับความต้องการของสังคม ซึ่งเป็นภาระหลักที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องทำ พร้อมทั้งสร้างความรู้เพื่อใช้ความรู้ในการสร้างคนให้เป็นคนดีคนเก่ง เพราะความรู้จะเกิดประโยชน์สูงสุดเมื่อมีการนำไปใช้ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับบุคคลและสังคมนอกจากนี้ยังสร้างนวัตกรรมโดยต่อยอดจากงานวิจัยหรือจากจินตนาการ โดยเกาะเกี่ยวองค์ความรู้ อาทิ กรณีสหกิจศึกษา Cooperative Education (Coop) เป็นนวัตกรรมที่นำมาใช้เสริมการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้พร้อมทำงาน (Employability) ทักษะที่สำเร็จการศึกษา ถือเป็นการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างคน อาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นบุคลากรสำคัญในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (พรชัย ทรัพย์นิธิ, 2567) ขณะเดียวกันภาวะผู้นำเป็นสิ่งสำคัญที่อาจารย์ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นเพื่อ

เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ต้องพัฒนาให้มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ทั้งนี้เพราะภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อาศัยความเชื่อมั่นบนพื้นฐานที่ว่า ในหน่วยงานหรือองค์กรหนึ่งอาจมีผู้นำได้หลายคน โดยการแสดงบทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยหลักการ 10 ประการ คือ 1) การเรียนรู้แบบทีม 2) มองอาจารย์ว่าเป็นผู้นำการไว้วางใจ 3) สนับสนุนความคิดริเริ่ม 4) คิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ 5) ให้ความสนใจกับคน 6) ให้ความสำคัญกับคน 7) สร้างเครือข่ายให้เกิดการสื่อสารแบบสองทาง 8) เอาใจใส่ใกล้ชิด 9) กระจายอำนาจการตัดสินใจ และ 10) มีความสามารถสูงในการปฏิบัติการกิจอยู่ท่ามกลางสภาวะแวดล้อมที่ไม่แน่นอน (จุฑาธิปต์ ทัพไทย, 2560) การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของอาจารย์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กร นอกจากนี้การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องผนวกเรื่องของการพัฒนาที่ยั่งยืนไว้ในหลักสูตร พร้อม ๆ กับปรับแนวทางการเรียนรู้ให้เป็นไปในลักษณะเรียนรู้เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) ด้วยการสร้าง “ความหมายใหม่” ให้แก่ประสบการณ์เดิม เพื่อขึ้นำการกระทำของตนในอนาคต โดยสร้างให้การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็น DNA พื้นฐานของการเรียนรู้นั้น “ที่จะละทิ้งเสียมิได้ก็คือการย้ำเน้น แลกเปลี่ยนกันถึงปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมให้เกิดความยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความเหลื่อมล้ำทางสังคมในมิติต่าง ๆ หรือความอยุติธรรมทางสังคม (สำนักประกันคุณภาพการศึกษา, 2567) ทำนองเดียวกันอาจารย์ที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะมีผลต่อการทำงานในภาพรวมของมหาวิทยาลัยนั่นคือการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของการจัดการศึกษาหรืออีกนัยหนึ่งคือประสิทธิผลการศึกษาซึ่งจะเป็นเครื่องบ่งชี้ความสำเร็จของสถานศึกษาได้เป็นอย่างดีว่า สถานศึกษาได้ดำเนินการบริหารจัดการการศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใด ตัวบ่งชี้ที่สำคัญของประสิทธิผล คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและอื่น ๆ ซึ่งในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ Moats, S. H. ที่กล่าวว่า การที่โรงเรียนจะมีประสิทธิผลเพียงใด (Moats, S. H., 1997) พิจารณาได้จาก 1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา และ 4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนกรณีดังกล่าวจะพิจารณาเฉพาะการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีซึ่งจะมีผลโดยตรงกับประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนนั้นอาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ มีภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ เป็นแบบอย่างที่ดีกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด แรงบันดาลใจที่จะเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ ในการอบรมบ่มเพาะจัดมวลงประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากอาจารย์ผู้สอนมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ด้วยจะยิ่งทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความเข้มข้นผู้เรียนจะได้รับองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้นมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำประเด็นหรือปรากฏการณ์ทางการศึกษาและสังคมมาวิเคราะห์ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
3. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 300 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ปีการศึกษา 2567 จำนวน 169 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละห้อง (Proportional Allocation)

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และประสิทธิผลการศึกษาจากนั้นนำมากำหนดเป็นประเด็นในการจัดทำข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
2. ศึกษาวิธีการและขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล
3. ร่างแบบสอบถามที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบภาษาและเนื้อหาที่ใช้พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ไขและปรับปรุงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (content validity) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะจากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item - objective congruence หรือ IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์และคัดเลือกไว้เฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปไว้ใช้ในแบบสอบถาม ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้เท่ากับ 1 ทุกข้อ
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (tryout) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1990) โดยกำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ต้องมีค่า .70 ขึ้นไป ผลการหาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .98
6. นำแบบสอบถามมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์และใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือแนะนำตนเองเพื่อขอความร่วมมือจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้ Google Form ไปยังนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม พร้อมกำหนดวัน เวลา ในการติดตามกลับคืนมาด้วยตนเอง
3. รวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง
4. นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับและตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรี วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของเบสท์ (Best, W., 1997) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรีอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรีอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรีอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรีอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครบุรี วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของเบสท์ (Best, W., 1997) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชา
การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ประสิทธิภาพการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชา
การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ประสิทธิภาพการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชา
การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ประสิทธิภาพการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชา
การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ประสิทธิภาพการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชา
การบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
การศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีด้วยการวิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการศึกษาของนักศึกษา
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีผลการศึกษาดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัย
กรุงเทพธนบุรี มีผลการวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยภาพรวม

ลำดับที่	ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	การมีวิสัยทัศน์	4.20	.45	มาก
2	การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	4.09	.54	มาก
3	การมีความยืดหยุ่นและปรับตัว	4.26	.56	มาก
4	การมีความคิดสร้างสรรค์	4.21	.56	มาก
5	การทำงานเป็นทีม	4.22	.58	มาก
รวม		4.24	.47	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = .47) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ การมีความยืดหยุ่นและปรับตัว ($\bar{X} = 4.26$,
S.D. = .56) รองลงมาได้แก่ การทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .58)การมีความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.21$,
S.D. = .56) การมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = .45) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = .54)

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีผลการวิจัยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยภาพรวม

ลำดับที่	ประสิทธิผลการศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1	ความสามารถในการผลิตผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.18	.55	มาก
2	ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.25	.46	มาก
3	ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา	4.26	.48	มาก
4	ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา	4.16	.58	มาก
รวม		4.21	.44	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = .44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = .48) รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติทางบวก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = .46) ความสามารถในการผลิตผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .55) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = .58)

3. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีผลการวิจัยดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์อำนาจการทำนายของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ลำดับที่	ตัวแปรทำนาย	b	β	t	p
1	การมีวิสัยทัศน์ (X1)	.474	.482	9.248	.000
2	การทำงานเป็นทีม (X5)	.245	.320	4.855	.000
3	การมีความคิดสร้างสรรค์ (X4)	.138	.177	2.908	.004
4	ค่าคงที่ (Constant)	.611			
R = .871 R ² = .758 R ² _{adj} = .754, F = 172.220, Sig. < 0.05, SE _{est} = .21913, a = .611					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X1) การทำงานเป็นทีม (X5) การมีความคิดสร้างสรรค์ (X4) สามารถร่วมกันทำนายตัวแปรประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ได้ร้อยละ 75.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อปรับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ที่มีค่าเท่ากับ .21913 (SE_{est} = .21913) พบว่า ตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายตัวแปรประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีได้ร้อยละ 75.40 (R²_{adj} = .754) ส่วนอีกร้อยละ

24.6 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นที่ไม่นำมาเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการทำนายสูงสุด คือ การมีวิสัยทัศน์ (X1) ($\beta = .482$) รองลงมา การทำงานเป็นทีม (X5) ($\beta = .320$) และการมีความคิดสร้างสรรค์ (X4) ($\beta = .177$)

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการศึกษาของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 1 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายความสำเร็จและได้รับการยอมรับเชื่อมั่นศรัทธาจากผู้เรียนและสังคมได้นั้นคณาจารย์ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่สำคัญของสถาบันการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมหาวิทยาลัยในการนำนโยบายของมหาวิทยาลัยไปสู่การปฏิบัติเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีของสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีก็เช่นเดียวกันคณาจารย์ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนพัฒนาเนื้อหาสาระความรู้ใหม่ ๆ มาสอนนักศึกษา ติดตามความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อมหาวิทยาลัยอย่างใกล้ชิด เช่น ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ วิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีตลอดจนการเพิ่มขึ้นหรือ ลดลงอย่างรวดเร็วของจำนวนนักศึกษา คณาจารย์มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีการนำความรู้ทักษะประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสาขาวิชาการบริหารการศึกษานำแนวคิดใหม่ ๆ เชิงสร้างสรรค์มาปรับปรุงพัฒนางานมีการทำงานเป็นทีม มีความยืดหยุ่นและปรับตัวรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดีจะเห็นได้จากคณาจารย์ได้มีการมองภาพที่นำไปสู่ความเป็นเลิศคาดการณ์ล่วงหน้าเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีการวางแผนเพื่อเตรียมการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาการบริหารการศึกษา การสร้างกระบวนการทัศนคติในการทำงาน สามารถจัดการองค์การพัฒนาวิธีการทำงานให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพก้าวทันการเปลี่ยนแปลงสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงจากภาวะปกติได้สามารถบริหารจัดการผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการจัดการเรียนการสอนได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมอบหมายงานที่เหมาะสมกับข้อจำกัดและความสามารถของนักศึกษา ดูแลเอาใจใส่เป็นกรณีพิเศษในความต้องการของนักศึกษา เพื่อความสำเร็จต่อการเรียน ให้ความเสมอภาค รับฟังความคิดเห็น และส่งเสริมการแสดงออกสนับสนุนการพัฒนาตนเอง เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถพิเศษอย่างเต็มที่ช่วยเหลือสนับสนุนให้โอกาสเรียนรู้เทคโนโลยีพัฒนาความสามารถจนรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเองตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาคิดหาคำตอบได้อย่างอิสระ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าที่จะเผชิญกับความเสี่ยง เปิดกว้างรับความคิดเห็นใหม่ ๆ อย่างอิสระ เปิดกว้างรับประสบการณ์ใหม่ ๆ ด้วยท่าทีที่ยินดีจะเรียนรู้อยู่เสมอส่งเสริมให้ทีมงานมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพบปะ

สังสรรค์ตามสมควร มีการพัฒนาทีมงานที่ตรงกับความต้องการระยะยาวของสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสาขาวิชาการบริหารการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำมีความเกี่ยวข้องและส่งผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานร่วมกันของบุคลากร (กรองทิพย์ นาควิเชตร, 2552) ดังนั้น คณาจารย์จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำของตนเอง ต้องพัฒนาตนเองทั้งด้านทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในหลักการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถจูงใจโน้มน้าวให้เพื่อนร่วมงานหรือบุคลากรในสถานศึกษาปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้องค์กรรอดพ้นและได้รับชัยชนะเหนือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ข้อค้นพบจากการวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัย พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก (เฉลิมพล มีชัย, 2564) การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 พบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก (คุณวุฒิ สิงห์ทอง, 2561)

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคณาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถมีทักษะประสบการณ์มีวิสัยทัศน์และมีภาวะผู้นำโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีความเป็น นักวิชาการที่มีความรอบรู้เป็นแบบอย่างที่ดีกับคณาจารย์ด้วยกันตลอดจนกับนักศึกษาได้นำไปเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพเนื่องจากคณาจารย์เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุด สามารถที่จะช่วยกันกำกับดูแลนักศึกษาทั้งทางด้านวิชาการ การให้คำปรึกษาทางด้านการเรียน การใช้ชีวิตทั้งในรั้วมหาวิทยาลัยและในสังคมดังนั้นคณาจารย์ทุกคนจึงได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตาม ศักยภาพเพื่อให้ตนเองมีภาวะผู้นำในเชิงสร้างสรรค์ ทำนองเดียวกันคณบดีคณะศึกษาศาสตร์และผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมเอาใจใส่ มีการกำกับนิเทศการปฏิบัติงานของคณาจารย์ในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์ได้พัฒนา ตนเองอยู่เนื่อง ๆ เช่นสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยนำนวัตกรรมเทคโนโลยีตลอดจนแอปพลิเคชันใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการผลิตพัฒนาสื่อ อาทิเช่น Artificial Intelligence (AI) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การผลิตเอกสารประกอบการสอน การทำวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ การนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีมืออาชีพ ส่งเสริมให้คณาจารย์ได้มีและเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น เป็นต้น ดังนั้นคณาจารย์จึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณาจารย์ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติงาน ด้านการจัดการเรียนรู้ และมีส่วนหน้าในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองหรือได้รับการพัฒนาให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมทั้งด้านความรู้ ด้านพฤติกรรมและด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ นอกจากคุณลักษณะข้างต้นคณาจารย์ที่ดีจำเป็นที่จะต้องมีคุณลักษณะด้าน ภาวะผู้นำด้านการจัดการเรียนรู้ (อนัตตา ขาวนา, 2556) ประสิทธิผลการศึกษาเป็นผลที่เกิดจากความสามารถในการดำเนินการบริหารเป็นความสำเร็จของผลการปฏิบัติงานที่เป็นไปหรือบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของ

องค์กรที่ตั้งไว้ในหน่วยงานของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ (ปฐวิมา คำชมภู, 2560) การที่โรงเรียนจะมีประสิทธิผลเพียงใดนั้นพิจารณาได้จากความสามารถในการผลิตผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาและความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา อย่างไรก็ตามข้อค้นพบจากการวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคเหนือ พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคเหนือโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (ชนนิกานต์ อักติ, 2567) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด เขต 2 พบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก (อาทิตยา สังข์แก้ว, 2567) เช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 3 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 3 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ด้านการมีวิสัยทัศน์ การทำงานเป็นทีม และ การมีความคิดสร้างสรรค์ มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผลของการวิจัยดังกล่าวนี้บ่งบอกถึงความสำคัญและควมมีอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีทั้งในด้านความสามารถในการผลิตผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษาและความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษาทั้งนี้เพราะคณาจารย์ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากของสถานศึกษา เป็นผู้ช่วยขับเคลื่อนภารกิจหลักด้านการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยและยังมีความใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุด การพัฒนาตนเองของคณาจารย์จึงมีความจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาให้มีภาวะผู้นำอย่างสร้างสรรค์ต้องปรับตัวเรียนรู้สร้างการเปลี่ยนแปลงศึกษาค้นคว้าความรู้ที่ทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันนำมาใช้ในการสอน ในขณะเดียวกันคณาจารย์ได้นำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาทิ นำ Artificial Intelligence (AI) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การผลิตเอกสารประกอบการสอน การสอนเสมือนจริง การทำวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ การนำเสนอการสอนในรูปแบบต่าง ๆ อย่างมืออาชีพ นอกจากนี้คณาจารย์เป็นบุคลากรทางการศึกษาที่สำคัญยิ่ง ในการที่จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ประสบการณ์และทักษะที่จำเป็น (นิตยา พรหมพินิจ, 2558) ข้อค้นพบจากการวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับผลการวิจัยภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารทุกด้าน คือ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านจินตนาการ และด้านความยืดหยุ่น ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผล

ของสถานศึกษาและมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง (ณัฐชนน นุรักษ์, 2566) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านผู้นำของผู้นำ ด้านผู้นำการเรียนรู้แบบทีม ด้านผู้นำที่มีความคิดสร้างสรรค์ และด้านผู้นำมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานมีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (จิตติ คู่กระสังข์, 2566)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่เดียวกันประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ด้านการมีวิสัยทัศน์ การทำงานเป็นทีม และ การมีความคิดสร้างสรรค์ มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อเสนอแนะ คณาจารย์ควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการจัดการเรียนการสอน สนับสนุนการพัฒนาดตนเอง เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถพิเศษอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งปรับตัวตามสถานการณ์ต่าง ๆ มีความพยายามปรับตัวให้สามารถรับกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น มีการบูรณาการเชื่อมโยงความรู้ นำความรู้เดิมมาคิดค้นเปลี่ยนแปลง และประยุกต์ให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ในหน่วยงานหรือองค์กรให้มากขึ้น ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรศึกษาวิจัยองค์ประกอบเชิงยืนยันของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร 2) ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร 3) ควรศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบจำลองเชิงโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของคณาจารย์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการศึกษานักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กรองทิพย์ นาควิเชตร. (2552). ภาวะผู้นำสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา. สมุทรปราการ: อีรสาสน์พับลิว เซอร์ จำกัด.
- คุณาวุฒิ สิงห์ทอง. (2561). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูสำหรับ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20. วารสารมหาวิทยาลัย, 12(1), 161-168.
- จิตติ คู่กระสังข์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 9(1), 15-26.

- จุฑาธิปต์ ทัพไทย. (2560). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลสามเสน (สลากกินแบ่งรัฐบาลอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เฉลิมพล มีชัย. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์กับประสิทธิผลของมหาวิทยาลัย. วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา, 4(3), 81-98.
- ชนนิกานต์ อักติ. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 9(2), 183-196.
- ณัฐชนน นุรักษ์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 1. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 10(2), 100-115.
- นิตยา พรหมพินิจ. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพชีวิตครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปฎิมา คำชมภู. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับ ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนในเขตอำเภอวังสมบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรชัย ทรัพย์นิธิ. (2567). การเป็นอาจารย์ยุคใหม่กับความรับผิดชอบและภาระหน้าที่ที่หลบซ่อนอยู่. เรียกใช้เมื่อ 13 สิงหาคม 2567 จาก https://www.matichon.co.th/columnists/news_366443
- วิทยากร เชียงกุล. (2564). การศึกษา กับ ความสามารถในการแข่งขันของไทย. เรียกใช้เมื่อ 13 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.bangkokbiznews.com/columnist/969207>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). แนวทางการนโยบายนโยบายปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักประกันคุณภาพการศึกษา. (2567). การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรการศึกษา มหบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- อนัตตา ชาวนา. (2556). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขตตรวจราชการที่ 11. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อาทิตยา สังข์แก้ว. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 2. วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 7(1), 151-164.
- Best, W. (1997). Research in Education. (2th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of Psychological Testing. (5rd ed.). New York: HarperAnd Row.

- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Educational and Psychological Measurement. New York: Minnisota University.
- Moats, S. H. (1997). The Relationship Between Organizational Culture and Organizational Effectiveness: Producing Pastoral Ministry and World Mission Major Graduates in Four Denominational Colleges. United States of America: University of Minnesota.